

Nagy-Károly aug. 30. 1856.

K. 573/1127.

My dear Miska!

Nem selt ugyan még el a szokásos egy hónap, mindazal,
tal válaszolok leveledre, két okból

1.) Mert egyéb dolgom nincs,

2.) mert több levele xódhoz vagy 10 nap óta borítékra
vár. Tekintsd hát leveledet, mint puha borítékot, s ahhoz
képest fejezd fel idegét várakozásodnak.

Először is az a kérdés: mikor leszel regényíróvá,
hogy leveled első soráiban felfüggeszted kíváncsiságomat
s a végén contractuósan elégitel ki? Eseten, a körülvonalozáit.
No, én az gondolom, hogy a papírra mára akartad hárniál,
ni, de miniat elromlott, hogy egészen kárba ne menjen, jó-
nak látod nekem írni rajta. Ezzel én is nagy profitan, ten-
ni. — Az a fiú, ki a többre letérniölte, haragant a tünidő,
re, ha vizsakenül, a hiányzó lapokat is leíratom vele,
hogy az irás egyforma legyen. —

Tehát ti ott kártyarok mint a disznó is ittok,
mint a spillet? Tűi, fiú! bizony elfajultatok mióta
én költőrek nem vagyok. Itt én elmegyek, mind ez más,
kép történi volna! Mikor én nálad voltam, nem buntolód,
nem éjszakaiál (igarság! éjszakaiál — majd megves Erdélyi)
hanem már 7-irakor aludtál! Pedig írva van: a
ki jól alszik, idveül (qui bene dormit, salvabitur.) De az
sehol nincs megírva, hogy a ki kártyárik: idveül. Akára,
fiam, jobbirid meg magadat is többé ne veskexxél! (Igaz,
sága volt Lévarinak, igarsága J. Laxinak, midőn sava,
nyuan vittoltek a hamvai usza. Sőt az is rendén lett vol-
na, ha a háriurat jól megdingenék. Ez a kártyarásnak
természetes következtése. A sokka fordul a vendégkoretex,
mégge a barátság, pokollá a társas élet, sutsokká a dal,
cexette a box, gunynya az élex ott, hol kártya van. Ezt be-
le' sehetd közelebbi predikációba.

(Bizony, komorú élet az a 'Barbasié'. A propozícióján
meglátogat egy úri ember. Ezen Barbasi, volt udv. Agens.
Beszéltünk egyről, másról: a miskolci esetről is: ro-
kona volt. Kiemelt Miklósról is szóltunk s az ő meg-
szokott hallgatásáról. De-e mit veszel, vagy esz-e
vóta valamit?)

Hogy programot nem kapszál, aron felette csodálko-
zom. Hivatalosan küldesz el iránodra, mint a posta,
kinyit is bizonyítja, stílusos aronban, hogy valahol he-
vere, s arona megkapsad. Ha ellenkezően volna: még
küldeszek példányt. Kétféle nem nagy dolgot az egész;
csak kedves iranom valamit, s ezzel 12. levelem van,
gyök hasonlós munkáimól. Tizenkét év múlva! írok
-e én akkor értekezést?! Nem hiszem.

Mint a lapokból láthatod, "Arany János Péter
múlását, barátsái stc. körében". Csak ez a nyelviség ne
volna! Ha az ember irodalmi ügyben jár, példányt új
munkái vizet fel stc. akkor aiii említsék meg: Se ha van,
laksi föltámadt, hogy péld. kabátos regyem, (nb. én azt
se veszem, pedig átköztül kéne) ki nem állhatom, hogy
minyárt megítlik a nagy Jóbát. Hancum arról tenni
lehetlen, mert az újdonaték, ha megkéred, megígéri, hogy
nem jövöl s meggy a nyomdába rögtön, s kürtöli ki. -
No hát Péter voltam. Mit írjak neked, kedves jó barát?
az én pesti mulatásomról? - Ott voltam 7 nap: pént
szekről péntekig. Ebédeltem Jókainál és Csengerinél, a
svábhegyen. Jártsam Várhariba. Találkoztam néhány em-
berrel. Hazajöttem Gyulaival. Most magam útsöt áttem,
várom Keményt. Olvatom Danst és Krisztop. - ola,
kül! Nem írok semmit, kivéve én a levelet.

Az öreg Tisza is meghalt. Nagyon hitvány
magokhoz e fünyidőre, jó hogy nem mentem. Vóha confusio.

Ár is jó, hogy hoxkád nem mentem, megmondom, miért.
A falánia Stalován így is kegyetlenül haragszik: volt
nemre hányás, de mennyi! Pedig egy szóval se ígérték
nekik, de frámoltak rá, hogy ha savaly Dömörbe, most
már birnyosan oda követkerik. Isten nevesen ha
megint hoxkád mentünk volna! pedig, hondhatom,
kevelte mult. Meg akartunk lépni egészen váratlanul,
hogy ne keirülkezzek elire, ne egyesek annyi halton,
salan költőzet mint savaly, ne fárad a fátyolt,
és a Peter előnkbe seb. Már a nap is ki volt tüz,
ve, ax előkeirülkezt folytak, nidv meggondolunk is,
mei, hogy söbb ax embereg a káptváns húsvál és itt
maradtunk. Exe csak még sem kört ivm neked: meg
ne mond Tompának, meri megharagszik.)

A levélpapíros dolgábani kiegyenlítés aligha előnyös
vértedről: de hát legyen! Így is, ha isten élhet, axon
tevedet nagyobb rekedt nekem fogom én Küldeni: beírva
ugyan, hanem ax mit sem tesz. Körönöd képen, ugy-e?

Mentovis már elköltözött 9-ed magával: annyi
ragból áll a család. Azóta Erdélyben van. A collegasus
söbbnyire frélljelfuott, mint a csirke, csak Stilagyri Sán.
dur van itt hon, mint egy papser solitarius. Ő és én
dicvön mitarjít a szúndót. „Stevont!” „Stevont,
mi ujság?” „semmi!” ax sem sol. Sujts rá. „Stev,
vuss!” „Stevont. Áx ajró húrd be, meri bejónék a
legyek. És ex igy megy rendesen mindentnap egyfel.
Áx versem ésare, hogy pár é óta mindentkább elpe.
lejtet beszélgetni. Még megírem, hogy reina levrek, mint
a hal. -

De csak ax irást is el ne felejtene! Márvor, ha
en levelet írnam, rendesen keret volt a papír, és a tár,
gyat magát sokszor át keltet vinnem a követkerő lap.

ra, mely máis nem elistált: most nem egyszer állok
meg az irásban, s gondolkodom, hogy uram kerentő'ü
mit kéne még inni, hogy a négy lap beteljék. Most
a "Skilágyi" Sándor félé nyulfarkosji leveleket sem veszem,
pedigsem. O példaul e levél is így írta volna meg:

"Barátom! Idekötöm három levelet. Ha a levelei nálad
volt? Programmut küldtem — ha nincs fogék kapni. Péken
volsam. Fika meghalt. Skalután haragudnak, hogy le nem
measem. Ölelek, üdvözlöm a kománaszonnyt!"

Barátod Afon

Igy assan meglehet inni mindennap 10-12 levelet,
fünök fának, holott én többnyire adni meradok min.
den levélre, ha csak nem töltöd jó. Most így gondoltok,
kom. Kis levél, nagy levél: egyformán 3-6-9 kr.
Kis nyolcad vagy negyedik levélnél kevesebbre inni
nem illik: ha csak egy lapját inni te, mennyi pa,
jiv vevő karba! Assan én magam nagyon szeretem
olvasni a leveleket, ha semmi fünci is bennök.
Barátod legjobb írnién olvasom az oly darab papírokat
melyeket se eleje se vége, sőt a forrás is csak
félíg lehet olvasni. Ine, olyan ez az én levelem:
olvasd egészszéggel! Megmondtam, hogy kopersa gya,
naht vedd — ha többet vártál, magadra vess.

Si aliquando sanus fuero — fontosabb levelek
is kapra tölem. Addig fogadd legvárteb ölelésemet.
Ökökötöm (enyedelnéddel) az én jó kománas "Se",
záseul együtt. Nehogy e leveles elolvad neki: mert
elmondálkórnek, hogy oly okor ember, minő én vagyok
hogy írhat ily semmiség'et. "Aldatlan híreség" mins
Foldi mondana. De azért áldjon meg az isten!

igaz híved
Aranytárnok